

Sygn. akt III K 390/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Demianiuk – Dzik

Protokolant: sek. sąd. Mateusz Dobczyński, stażysta Krzysztof Arasim

przy udziale Prokuratora: Anny Sieradzkiej – Kośli, Tomasza Cieślaka, Dariusza Tałałaja

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 8.07.2016r., 17.11.2016r., 27.04.2017r., 31.05.2017r.

sprawy

1. P. G.

s. J. i K. zd L.

ur. (...)w P.

2. M. S. (1)

s. P. i J. zd B.

ur. (...) w P.

oskarżonych o to, że:

w dniu (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do salonu (...) Al. (...) w W. poprzez wyjęcie szyby w oknie dachowym pomieszczenia kasowego, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1031 zł czym spowodowali straty w kwocie 7031 zł na szkodę B. P.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

I. oskarżonych P. G. i M. S. (1) uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 kk przy czym ustala, że miał on miejsce (...), a wartość szkody wynosiła 2082,40 zł i za to na podstawie art. 279 § 1 kk skazuje każdego z oskarżonych i wymierza oskarżonemu M. S. (1) karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonemu P. G. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Nr „O (k. 29) pod poz. 1;

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądza od każdego z oskarżonych opłatę w kwocie 300 (trzysta) złotych, a nadto od każdego z oskarżonych pozostałe koszty sądowe w kwocie po 340,94 zł (trzysta czterdzieści złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze).

Sygn. akt III K 390/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego i ujawnionego na rozprawie głównej materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

w nocy(...) ok. godz. (...) M. S. (1) i P. G. dokonali włamania do pomieszczenia kasy salonu (...) w Al. (...) w W. poprzez wyrwanie ona w dachu budynku, po czym weszli do środka przy pomocy sznurowej drabinki, którą mieli ze sobą. Z pomieszczenia kasy dokonali zaboru w celu przywłaszczenia znajdujących się w metalowej kasetce na biurku pieniędzy w kwocie 1031 zł. W czasie, gdy oskarżeni dokonali włamania zaczął działać alarm antywłamaniowy. Znajdujący się wówczas na terenie posesji pracownik ochrony J. B., na polecenie B. P., wyszedł na zewnątrz budynku, lecz nie stwierdził nic niepokojącego. Uznano wówczas, że zapewne alarm włączył się przypadkowo, co wcześniej czasami się zdarzało. Pracownik ochrony nie miał dostępu do pomieszczeń biurowych, w tym do pomieszczenia kasy. Rano ujawniono, że do pomieszczenia kasy dokonano włamania przez okno dachowe i skradziono pieniądze. Na miejscu zdarzenia na dachu budynku przy ościeżnicy okna, sprawcy pozostawili ślady w postaci niedopałka papierosa oraz śliny, które zabezpieczyła, wezwana na miejsce zdarzenia Policja, podczas dokonywania oględzin. Niedopałek zapakowano w pakiet z papieru oraz w zaklejoną i opieczętowaną kopertę. Ślina zaś została zabezpieczona na wyjałowioną pałeczkę do wymazów i zapakowana w standardowe opakowanie z tworzywa, a następnie w zaklejoną i opieczętowaną kopertę.

Zabezpieczone ślady biologiczne poddano badaniom genetycznym i wyodrębniono z nich profile DNA. Z opinii z zakresu badań genetycznych wynika, że profil DNA oznaczony dla P. G. jest zgodny z profilem DNA oznaczonym dla próbki pobranej z niedopałka papierosa, zaś profil DNA oznaczony dla M. S. (1) jest zgodny z profilem DNA oznaczonym dla próbki pobranej z materiału na wymazówce.

Prawdopodobieństwo wystąpienia u przypadkowej osoby takiego profilu DNA, jaki oznaczono dla M. S. (1) oraz takiego profilu DNA jaki oznaczono u P. G. jest mniejszy niż $1x 10^{-9}$ tj. jak u jednej osoby na co najmniej miliard niespokrewnionych osób.

Wyizolowane profile DNA podczas badań w (...)okazały się zgodne z profilami oskarżonych z pobranych materiałów genetycznych w związku z popełnionymi przez nich przestępstwami w przypadku M. S. (1) na terenie Niemiec, w przypadku P. G. na terenie Szwecji

B. P. powstałą szkodę zgłosił ubezpieczycielowi (...) S.A. i uzyskał odszkodowanie za skradzione pieniądze i naprawę okna. Łącznie szkoda wyniosła 2082,40 zł

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów

częściowo zeznań świadka B. P. k. 3-3v, 12v, 167v, 320-324, zeznań świadka J. B. k. 8v, 324-325, protokołu oględzin miejsca k. 4-5v, protokołu sprawdzenia systemu alarmowego k. 7-7v, pism KP W. U. k. 53-54, opinii z zakresu badań genetycznych k. 122-125, 384-386, dokumentacji fotograficznej k. 172-178, akta szkody (...) S.A., informacje z ZUS k. 338, 345, 351).

Oskarżeni M. S. (1) i P. G. nie przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu i konsekwentnie odmówili składania wyjaśnień (k. 319, 146, 384).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie nieprzyznania się do kradzieży z włamaniem do salonu (...), gdyż są one sprzeczne przede wszystkim z wynikami opinii z zakresu badań genetycznych ocenionej w powiązaniu z zasadą logiki i doświadczenia życiowego, jak również z zeznaniami świadka B. P., który zeznał, że nie zna oskarżonych i nigdy nie zatrudniał takich osób. Nadto świadek podał, że w tamtym czasie na dachu budynku nie było żadnych napraw ani remontów, a miejsce, gdzie dokonano włamanie nie było miejscem ogólnie dostępnym i nie bywały tam osoby postronne. Faktem jest, iż oskarżeni nie zostali zatrzymani na miejscu zdarzenia, a ich udział w popełnionym przestępstwie został ustalony na podstawie pozostawionych na miejscu zdarzenia śladów biologicznych. Nie mniej

podkreślić należy, że ślady w postaci niedopałka papierosa marki M. (...) jak i śliny zostały ujawnione zaledwie w kilka godzin po zdarzeniu, na dachu budynku o płaskiej konstrukcji, przy ościeżnicy okna, poprzez które dokonano włamania do pomieszczenia kasy. Jak wynika z opinii z zakresu badań genetycznych, wyizolowany z zabezpieczonego niedopałka papierosa profil DNA jest zgodny z profilem DNA P. G., a profil DNA z zabezpieczonej na wymazówce śliny jest zgodny z profilem DNA M. S. (1). Zauważyć przy tym należy, że obaj oskarżeni są rówieśnikami, urodzili się bowiem w tym samym roku i obaj pochodzą z tej samej miejscowości. Trudno uznać za zwykły zbieg okoliczności, że na miejscu zdarzenia zabezpieczono ślady biologiczne zawierające profile DNA zgodne z profilami DNA oskarżonych M. S. (1) i P. G., tym bardziej, że oskarżeni nie podali żadnego logicznego wytłumaczenia, dla którego obaj mogli wówczas przebywać na terenie (...) P. i to jeszcze na dachu tego budynku, w innym celu niż dokonanie włamania i Sąd takiego logicznego wytłumaczenia również nie znajduje. Dodatkowo podkreślić należy, że oskarżony P. G. przed dokonaniem kradzieży z włamaniem będącej przedmiotem niniejszej sprawy dopuścił się już takiego rodzaju przestępstwa, za co został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 6.01.2004r., a zatem w tamtym okresie oskarżony zapoczątkował proceder kradzieży z włamaniami, który kontynuował, o czym świadczą dane o karalności oskarżonego. W ocenie Sądu powyższe okoliczności w połączeniu z doświadczeniem życiowym bez wątplenia wskazują na sprawstwo oskarżonych kradzieży z włamaniem do salonu (...) w dniu (...) Sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym byłoby twierdzenie, że skoro z opinii z zakresu badań genetycznych wynika, że prawdopodobieństwo wystąpienia o przypadkowej osoby takich profili DNA jest jak u jednej osoby na co najmniej 1 miliard niespokrewnionych osób, to nie można wykluczyć, że pozostawione na miejscu zdarzenia ślady biologiczne należą do osób spokrewnionych z oskarżonymi. Dowód z opinii biegłych winien być bowiem oceniony w powiązaniu z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie oraz właśnie zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Po pierwsze oskarżeni nie wskazywali na takie osoby z ich rodziny, które przestępstwa tego mogły się dopuścić. Po drugie nielogiczne jest, aby zarówno w jednym jak i drugim przypadku profile DNA osób spokrewnionych były tak bardzo zbliżone do profili oskarżonych. Biegła z zakresu genetyki A. M. w opinii złożonej na rozprawie wskazała, że identyczny profil DNA występuje o bliźniaków jednojajowych, natomiast jeśli chodzi o osoby spokrewnione w dalszym stopniu to w profilu oznaczonym dla danej próbki będą różnice, może niewielkie, ale zawsze są w poszczególnych cechach genetycznych. Po trzecie należało wziąć pod uwagę, że to właśnie oskarżeni jako rówieśnicy pochodzący z tej samej niedużej miejscowości zapewne znali się ze sobą z lat szkolnych oraz ich dotychczasową linię życia. Obaj oskarżeni bowiem byli wielokrotnie karani za przestępstwa przeciwko mieniu. Po czwarte wreszcie profile DNA wyizolowane z przedstawionych do badania próbek były zgodne z profilami DNA uzyskanymi z materiałów pobranych od oskarżonego M. S. (1) w związku z przestępstwami popełnionymi na terenie Niemiec, zaś od oskarżonego P. G. w związku z przestępstwami popełnionymi na terenie Szwecji. Z karty karnej zaś wynika, że oskarżony P. G. był skazany za przestępstwo popełnione na terenie Szwecji, a M. S. (2) na terenie Niemiec.

Sąd co do zasady obdarzył wiarą zeznania świadka B. P., który opisał okoliczności dotyczące kradzieży z włamaniem. Nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia, a jedynie ujawnił jego skutki. Świadek był przesłuchiwany na początkowym etapie postępowania przygotowawczego i przekazywał organom ścigania swoje spostrzeżenia i podejrzenia co do sprawców popełnionych przestępstw. Sprawstwo tych osób zostało jednak wykluczone w drodze badań genetycznych. Sąd nie poczynił na podstawie zeznań świadka B. P. składanych w postępowaniu przygotowawczym ustaleń w zakresie wysokości szkody, albowiem świadek określił ją na łączną kwotę 7031 zł. Tymczasem z akt szkody uzyskanych przez Sąd od ubezpieczyciela wynika, że oprócz skradzionej kwoty 1031 zł, pokrzywdzony poniósł szkodę w postaci wyrwanego okna. Łącznie szkoda stanowiła kwotę 2082,40 zł. W pozostałym zakresie zeznania świadka B. P. zasługują na wiarę, gdyż korelują z dowodami w postaci protokołu oględzin miejsca zdarzenia, protokołem sprawdzenia systemu alarmowego oraz zeznaniami świadka J. B.. Sąd w całości obdarzył wiarą zeznania tego ostatniego świadka, albowiem są one logiczne, konsekwentne. Co prawda świadek z uwagi na stan zdrowia oraz upływ czasu zeznając w postępowaniu przed Sądem, nie pamiętał szczegółów zdarzenia, ale potwierdził zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym, a Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka.

Sąd jako pełną i rzetelną ocenił opinię z zakresu badań genetycznych. Opinia ta została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę z zakresu badań genetycznych. Opinia zawiera szczegółowy opis przeprowadzonych badań, jak również wynikające z nich wnioski, które Sąd w całości uznał za własne. Opinia została nadto uszczegółowiona na etapie postępowania jurysdykcyjnego, kiedy to biegła A. M., w sposób jednoznaczny wskazała, że brak jest podstaw do kwestionowania prawidłowości zabezpieczenia dowodowych próbek. Biegła wprost zaopiniowała, że warunki pobrania próbki do badania na miejscu zdarzenia mają tylko takie znaczenie, że badanie genetyczne albo się powiedzie albo nie, czyli, że albo dojdzie do oznaczenia profilu DNA albo będzie to z przyczyn szczegółowo wskazanych przez biegłą niemożliwe. W tym przypadku biegła podniosła, że nie ma podstaw do kwestionowania prawidłowości pobrania próbek, albowiem badania genetyczne powiodły się i oznaczono z zabezpieczonych śladów profile DNA.

Jako w pełni wiarygodne Sąd ocenił dowód z dokumentu w postaci protokołu oględzin miejsca zdarzenia. Dokument ten został sporządzony w przewidzianej przepisami formie, przez osobę upoważnioną – funkcjonariusza Policji. Zawiera on szczegółowy opis przebiegu czynności oględzin na miejscu włamania jak i warunków atmosferycznych, jakie panowały podczas przeprowadzenia tej czynności. Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przyczyn, aby podważyć wiarygodność tego dowodu jak również dowodu w postaci protokołu sprawdzenia systemu alarmowego. Podobnie należało ocenić dokumentację fotograficzną znajdującą się w aktach sprawy. Nie mniej podkreślić należy, że została ona wykonana w roku (...) i obrazuje nieco inny stan niż w czasie dokonania włamania, albowiem, jak wynika z zeznań B. P., wówczas okno nie było zabezpieczone kratą i dlatego sprawcy mogli dostać się do wnętrza kasy.

Na wiarę zasługiwały również dowody w postaci informacji nadesłanych przez ZUS, o które zwracał się Sąd, a także nadesłane od (...) S.A. akta szkody.

W oparciu o tak zgromadzone i ocenione dowody Sąd uznał oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanego im czynu z art. 279 § 1 kk, przy czym Sąd ustalił, że czyn miał miejsce w dniu (...), co wynika z zeznań świadków J. B. i B. P., którzy wskazali, że alarm w budynku wskazujący na to, że ktoś do niego wszedł załączył się około pierwszej w nocy. Potwierdza to także treść protokołu sprawdzenia systemu alarmowego, z którego wynika załączenie alarmu o godz. 2.13 w pomieszczeniu kasy. Nadto na podstawie akt szkody (...) (...) Sąd ustalił wartość szkody spowodowanej kradzieżą z włamaniem na kwotę 2082,40 zł.

Odpowiedzialności prawnej z artykułu 279 § 1 kk podlega ten, kto kradnie z włamaniem. Przepięstwo kradzieży z włamaniem jest przestępstwem umyślnym, które polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, środkiem do tego prowadzącym jest natomiast włamanie. Ustawodawca nie wyjaśnił, na czym polega istota włamania. Interpretacji tego pojęcia dokonano w doktrynie prawa karnego i orzecznictwie Sądu Najwyższego. „Do istoty włamania należy wdarcie się (przedostanie się) do wnętrza zamkniętego pomieszczenia. Warunkiem dokonania włamania jest to, aby dostęp do mienia był zamknięty i aby sprawca w jakikolwiek sposób przez fizyczne działanie na przedmiot stanowiący przeszkodę dostał się do wnętrza (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 1976r., II KR 322/76, OSNKW 1977, nr 3, poz.22).

Z uwagi na to, że przestępstwo określone w art. 279 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, znamionym skutkiem w postaci przywłaszczenia rzeczy przez sprawcę o jego dokonaniu możemy mówić wówczas, gdy zostaną dopełnione oba znamiona tego przestępstwa, a więc zarówno włamanie jak i zabór mienia w celu przywłaszczenia.

W niniejszej sprawie działanie oskarżonych, którzy pokonali zabezpieczenie prowadzące do pomieszczenia kasy w postaci zamkniętego okna dachowego, a następnie z metalowej kasetki dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1031 zł wyczerpały znamiona czynu z art. 279 § 1 kk.

Oskarżeni działali umyślnie, chcieli dokonać włamania w celu zaboru rzeczy i cel ten zrealizowali. Jak wynika z zeznań B. P. osoby, które dokonały włamania musiały uzyskać szczegółową wiedzę na temat pomieszczenia kasy, albowiem na dachu było kilka okien prowadzących do różnych pomieszczeń i tylko jedno do kasy. Nadto, aby dostać

się do pomieszczenia oskarżeni posłużyli się drabinką, a to oznacza, że dokonanie kradzieży musiało zostać przez nich wcześniej zaplanowane i przygotowane.

Uznając oskarżonych winnymi popełnienia zarzucanego im czynu Sąd wymierzył oskarżonemu M. S. (1) karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonemu P. G. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. .

Kary w takim wymiarze są adekwatne do popełnionego czynu i stanowią w szczególności sprawiedliwą odpłatę za popełniony czyn.

Sąd nie dopatrył się w niniejszej sprawie okoliczności łagodzących w stosunku do oskarżonych.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć zaś uprzednią karalność oskarżonych.

Zdaniem Sądu, wbrew stanowisku oskarżyciela publicznego, który wnosił o zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonym kary, nie istnieje wobec oskarżonych, pozytywna prognoza kryminalistyczna. Stąd też, nawet jeśli sąd zastosowałby przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015r., choć wymiar kary orzeczonej wobec każdego z oskarżonych pozwalałby wówczas na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, to i tak nie zachodzą wobec oskarżonych pozostałe przesłanki do zastosowania tej instytucji prawa karnego.

Zgodnie z art. 69 § 1 i 2 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat (...) jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Po dniu 1 lipca 2015r. brzmienie przepisu art. 69 § 1 kk zmieniło się o tyle, że warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, może dotyczyć jedynie kary orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, a nadto sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie może być skazany na karę pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk pozostały niezmienione.

Oskarżony P. G. był ośmiokrotnie karany, w tym trzykrotnie z art. 279 § 1 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (k. 401-403). Sąd trzykrotnie dał oskarżonemu szansę na poprawę i zakończenie działalności przestępnej, ale oskarżony z tych szans nie skorzystał. Podkreślić przy tym należy, że po raz pierwszy P. G. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 6.01.2004r. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby za przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 14.01.2004r., a już 12 marca 2004r. oskarżony dopuścił się kolejnej kradzieży z włamaniem będącej przedmiotem niniejszej sprawy. Dotychczas wymierzane wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, czy też inne kary o charakterze wolnościowym nie powstrzymały oskarżonego od popełniania kolejnych przestępstw, w tym także za granicą na terenie Szwecji i Niemiec. Po raz ostatni oskarżony był skazany na terenie Niemiec orzeczeniem z 15.11.2016r. za przestępstwo przeciwko mieniu. Popełnianie licznych przestępstw, na przestrzeni wielu lat, świadczy o lekceważącym stosunku oskarżonego do obowiązującego prawa i tym samym jego głębokiej demoralizacji. Sąd uznał, że tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może spełnić swoje funkcje wychowawczą oraz zapobiegawczą, ale także stanowić sprawiedliwą odpłatę za popełniony czyn.

Podobnie należało ocenić prognozę kryminologiczną wobec oskarżonego M. S. (1), który był już trzykrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu popełnione na terenie Niemiec, w tym, jak wynika z karty karnej, za współudział w szczególnie ciężkim przypadku kradzieży oraz - w lutym 2017r. - za kradzież po nielegalnym wkroczeniu na teren prywatny (k. 391-392). Pomimo zatem upływu wielu lat od popełnionego w 2004r. czynu kradzieży z włamaniem do salonu (...) oskarżony nie wykazuje prawidłowej postawy, a popełnienie tego czynu nie było w jego życiu zdarzeniem incydentalnym. Stąd też należy uznać, że również oskarżony M. S. (1) wykazuje lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych, w szczególności dotyczących poszanowania prawa własności. W ocenie Sądu oskarżony nie zasługuje na danie mu szansy resocjalizacji w warunkach wolnościowych. Przeciwnie takie rozstrzygnięcie mogłoby wręcz zachęcać oskarżonego do popełniania kolejnych przestępstw i dawać uczucie

bezkarności oraz opłacalności popełniania czynów zabronionych. Z uwagi na to, że oskarżony M. S. (1) był mniej licznie karany w porównaniu z oskarżonym P. G. oraz uwzględniając jego niekaralność przed popełnieniem przestępstwa, za które obecnie został skazany Sąd zróżnicował kary wymierzone oskarżonym.

Na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci drabinki zabezpieczonej na miejscu zdarzenia, która służyła oskarżonym do popełnienia przestępstwa kradzieży z włamaniem.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk Sąd zasądził od każdego z oskarżonych koszty sądowe, na które składa się opłata od kary oraz koszty opinii, kary karnej i doręczeń. Wysokość opłaty wynika zaś z art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r o opłatach w sprawach karnych.

Z tych wszystkich względów i w oparciu o powołane wyżej przepisy Sąd orzekł jak w sentencji